

A 16-os honvéd

Kiadja:
A m. kir. beszercebányai 16. honvéd
gyalogezred történelmi osztálya.

Megjelenik
minden hó 1-én és 15-én.

A lap jövedelme az ezred hadi özvegy
és árva alapját gyarapítja.

A bajtársiasságról.

Irta: **Kövy Árpád** t. b. lelkész.

A csaknem 3 év óta dúló háború vérzivatarai között új színt, tartalmat és jelentőséget nyertek azok a fogalmak, a melyek a béke idején mint az ajknak könnyen elröppenő, olesó frázisai voltak ismeretesek. Ezek közé tartozott a bajtársiasság fogalma is.

Valóban a háborúnak kellett jönni, hogy ezt a meglehetősen elavult fogalmat a maga igazi értékében mutassa be és a legtisztább, legnemesebb erkölcsi magaslatra emelje fel.

A bajtársiasság gondolata két szorosan együvé tartozó szóból áll. Az egyik része azt a sok bajt, nyomorúságot jelenti, a mellyel az embernek lépten-nyomon találkoznia kell életében, a mely ott settenkedik, mint sötét árnyék a hátunk mögött.

A másik része a gondolatnak az ember socialis élethivatását állítja elénk, amit manapság ebbe a tételbe szoktak foglalni: Az ember társadalmi lény. Az emberi élet csakugyan úgy van megalkotva és berendezve, hogy a maga élethivatását bizonyos körökben tudja kifejteni olyan körökben, a melyek a saját képességei, hajlamai, izlése stb. szerint alakúlnak.

Lehet-e nagyobb boldogságot elképzelni az egyénre nézve, ha ebbe a környezetbe szépen bele tud illeszkedni, ha a környezet tagjai vele együtt éreznek, egyet értenek. Ebből az együtt-

érzésből szövődik az igazi barátság és bajtársiasság.

Már most foglaljuk össze ennek a két együvé tartozó szónak a jelentését. *Bajt* — *társiasság* Mi ennek a két összekapcsolt szónak az erkölcsi tanúsága? Kétségteljesen az, hogy az igazi barátságban van egy csallhatatlan próbaköve s ez az életnek ezernyi baja, szenvedése és nyomorúsága. Az igazi barátság itt tündöklök igazán a maga nemességében, itt mutatja ki a maga erejét és önzetlenségét.

Az önzetlen, tettekben megnyilatkozó barátságban, az igazi bajtársiasságban számtalan példáját lehetne itt csokorba foglalva felsorolni, a melyek a világháború izzó kohójában termettek.

Pedig az önzés, a kenyérért való tusakodás, a lázas meggazdagodás, az anyagi jólet mindennél többre becsülő kényelemszeretet s. l. leme annyira lenyűgözte a háború kitörése előtt a társadalmi életet, hogy az önzetlenségnek eme akkumulációjára nem is mert senki gondolni.

És mégis történtek esodák. A hősiességnek annyi szép és megindító jelenségével, a bajtársias együttérzésnek olyan lélekemelő megnyilatkozásaival találkozunk kint a harcerekben, a melyek szinte esodálaba ejtik az embert. A k k azelőtt idegenül, testvéritlenül mentek el egymás mellett s csak a saját érdekük vezetett. Itt

szolta őket előre, azoknak a lelke egy csodálatosan szép és meleg érzésben olvadt fel: a bajtársi szeretetben.

Mindezeket a jelenségeket nem tudnánk megérteni, ha nem úgy fognánk fel ezt a háborút, mint egy mindent elseprő, tisztító vihart, a mely mindazt lemosta az emberi lélekről, ami rúg, visszataszító volt és felszínre hozta az emberi élet mélyéből a valódi értékeket: a hősiességet, az önzetlenséget, cselekvő hazafiságot s mindezeknek koronáját: a felebaráti szeretetet.

Bajtársak! 16-os honvédek! Tanuljuk meg hőseink példájából a legfőbb tanúságot, hogy nekünk magyaroknak *még jobban össze kell forrnunk a szeretetben.* Vigyük bele a bajtársiasságnak lelkét a társadalmunkba, intézményeinkbe, vigyük bele ennek az ezer sebből vérző nemzetnek életébe. Mert ha így fogjuk fel hivatásunkat, akkor soha sem érhet hennünket semmi veszedelem, akkor ellenségéink minden aknamunkája meg fog törni ami összetartásunk kemény ércfalán!

Riportok a július 1-i nyári ünnepélyről.

A nizzai Carnevál csengő kacaját halom . . . A zsongó, eleven, bohókás Élet tért vissza a Halál földjére . . . Csak egy napra, csak egy éjszakára . . . Ősmérvost köszöntök . . . A valahol elfelejtett Bajazzo lovagol

Mindenkit meg köll gyilkolni.

Tenéktek köll megírnom azokat a dögokat, akik velem azótától mija óta letutollyára irtam eltörtintek.

A plajbászt, akivel most írok a Misa-sógortul kérttem kocscsön, mihiül kifolyólag, ha valahun gengébben vagy erősebben fogna, Önéki tudgyátok be!

Itt kezdögyik: Tennapelött aszongya az örmester ur: „No Jóskabátya kösse jól ked az nadrágot, mert mámma maga meg négyed magával járörbe az oroszokho. Oszt baj ne legyen, ellenbiül vágja ked ki a huszonegyet úgy mint otthon a kis kocsmába szokta nagybötbe, amikor huszonegyezkedik az intözö úrök kocssissával, meg a Mihály harangozóval. — Ne tesszen fényi örmester úr! Majd eltanálom én a mödgyát, csak a parancs meglegyen hozzá. (Mondok neki). Oszt avval elfordúltunk egymástú. Nagyon szép estének kezdödött lennyi. A fenyűfákat megvilágította jaz hódvilág, aki minálunk is annyiszor beszokott szemtelenkednyi a salugáteron, amikor még lány vótá kedves feleségem. A fenyűfák úgy lekonyítáak mind az taggyúgyertya aki az tüzes platnyi fölé van téve. Csak az fülesbagó szót még vagy kettöt-hármat a fenyűfákon, de kisébb az is elhallgatott, mert fétt a girindtül, meg a menétkétül. Egiszen csendbe gyútt az környék. Mink meg ott áltunk négy ember meg én az örmester úr előtt, akinek az parancsot tetecét kiadni.

Magok (igy az örmester) elmennek öt perc múlva az ellenséghe járörbe! A járör pegyig annyit tesz, hogy járnai, meg örködnyi köll.

a számaron. Jertek ti szomorú emberek, örvendjeteek mint nevető gyermekek! A derü, az öröm, a kacagás aranyát hozom és mit érte adtok, az csak pénz . . .

És az emberek mentek. Ezrével tolongtak ki a szabadba felejeteni, örülni, kacagni. Tizezren voltak, de talán többen is. Csak egy napra, csak egy éjszakára jöttek . . . katonák, polgárok, asszonyok, lányok, özvegyek és árvák . . .

A tikkasztó júlisi nap melege fektüde meg a kedélyeket. Lomhán kullogott itt-ott az égen egy-egy eltévedt ködös felhő mig egy másikra nem akadt. A rég nem látott ösmérvostok esőben sirták a viszotlálás örömet. De nem sokáig. Kiderült! Az Árpád-tér földje tarka lett a színektől. Csukaszürke ölekezett a habfehérrrel és a fájdalom magányába számüzött gyászruha feketéje ott volt a meleg színek között! Hisz' miatta csendül meg a kedély aranyszava, neki szól a vigasz enyhé dala, őt, az Élet özvegyét és árváját csalja a Bajazzo a nap-sugárhoz . . .

Visszaszáll a régi mult. A kedves lombátrakkban a villámlámpák Szent-János bogarai csillognak . . . karcsu poharak finom üvegében pezsgő gyöngyözök, mit a szép úrhölgyek „drágán“, de kedvesen mérnek. Nótás cigánybanda táncraperdülő muzsikája szól a magyar csárdában. Bor és dal, sör és sóskifli a gulyáshoz. Innyetesiklandó párája ott kovályog és a magyar öskedély vénájában pezseg a vér . . .

A háborus trofeumokat a gulyáságyú tréfálta ki, melynek municiója bár „zamatos“ de nem veszélyes. Pergötüz a confetti volt. Kézitusára sűrűn került a sor, de halál nem volt benne. Árulás akadt bőven, a kegyes hadtörvénysek Amor bilincsekbe veri a deliquenseket. A szerpentin drótkadályt áttépte a virág-sátornak és cukrászdának irányzott tömegroham. *Ferenecy Vica, Malyássy Piroška, Köröm Piri, Benedek*

Ennyi az egisz. — No az nem lehet olyan nehéz gondoltam magamba, haszen járnai, meg örködnyi jaz kutyám is tud, mé ne tunnék én is? — Oszt még azt is mondta, hogy csak bátran mennyünk le itt az erdőbe az ellenségig, s hogyha megösmérvjük őket, hogy oroszok, akkor fogdossuk őket össze, oszt küldgyük be a lászlóalj parancsnokho, aki mán értyi hogy mit köll azokkal csinányi.

Azután megindúttunk, nekivágtunk a végtelen erdőségnek, mint a szünyogok a fűcibukornak szoktak bikkennykaszálláskor.

Mondom a Pengő Ferinek: „Eregy te előre merd te vagy a legfihatalabb, oszt ha tanákoznyi tanánál valakivel, hát csak süivtes vagy kettöt, mink maj menünk. Avval ő elindút, oszt avval mink meg utánna indúttunk. Bizony nehéz vót az előremenés, merd sok vót a bukor, meg sok vót a blögégér, meg a varnyú, akibe nem lehet ám megbiznyi, nem tudgya az ember, hogy nem-e orosz varnyú, abbül pegyig baj tanákozhatna lennyi. Ebbül kifolyólag tehát a letóvatosabban koptattuk előre a eszímánkot. Nem tuttam vóna akkor megmondanyi, hogy möre vótunk, de mostmán megmondhatom, hogy nagyon sok borókabukor vót körülöttünk, meg egy tisztás tisztás túllunk körülbeli negyven öltre. Ezt azért mondom olyan pontossan, hogy ha térképrül akarnátok megtudnyi, hogy möre vótunk, hát ebbül rágyühtettek.

Hanem vigyázd csak asszony az irást, mer a furcsája itt kezdögyik. — Mán alig vótunk egy pár sükra a tisztástul, amikor jobbrül a tizegyik bukor zörögnyi kezletty.

főhadnagy frontszínházat rögtönöztek és mint szereplő: zajos tapsot kaptak.

A tréfás ötletek kergették egymást. „Az elvarázsolt kastély” labirintusában maga a konstruktőr *Stadler Dezső* hadnagy is eltévedt.

A „magyarok bejövetelét” ingyen láthatta a kíváncsi érdeklődő, de a kijövetelt obulusokkal kellett megváltani.

A szépségverseny, amerikai árverés babasátor, sorsjáték tombola mind az Árpád-tér egy-egy művészi kivitelű sátrában folyt le. Égtek az arcok az érdeklődés és izgalom pirjától és felejtve lett minden. Egy ilyen felejtésszerű „megfeledkezést” serceg ki indíscrét penánk a megbocsátás reményében — egy kis lányról. Egyik hódolójától virágcsokrot kapott. És a helyett, hogy a beszédes virágok áruló titkát firkészte volna, kegyeletes kegyeletlenséggel kisorsoltatta a csokrát az elesett hősök özvegy és árva alapja javára.

A hajnali órák virradása fájt. Fájt a szép nap kelte, szomorúan hatott a napkorong arany fényezőrója. A fantasztikus este a háborús élet szép álma volt és a reggel könybe fűrésztötte a szempillákat . . . A napfényben, a világosságban kérlhetetlenül jött a valóság . . . A Bajazzo bucsuzott a Carneváltól . . . A vidám emberek kacaja elállott, a kedély hírja megpatlant . . . És mi vele sirjuk a finálé fájdalmas áriáját . . .

De ti özvegyek és árvák ne sirjatok. Tiétek csak a kegyelet, nektek szól a vigasz napja. Értetek kacagtunk, nektek áldoztunk. A ti kenyeretekre 20,000 koronánál többet adtunk e napon, veletek nevetve az örömben, veletek érezve — a fájdalomban is . . .

A Bajazzo meghalt! Vége a komédiának . . . A frontokon a gép a Halált szórja, itthon a szemek aggodva révedeznek a messze távolba . . . De a ködös jelenből valami formálódik. Igen, a *Béke* és visszatér-

nek ők a drágák, a szenvedők . . . *A viszontlátás már nem a 16-ik gyalogezred népnappelye, de az Emberiség nagy ünnepe lesz.*

Az ünnepegy rendezői

A nyári ünnepegy *Raith Antal* alezredes és *Csesznák Gyuláné, özv. Hill Ferenczné, Raith Antalné, Répassy Mátyásné* védnöksége alatt állott. Igazán az a hihetetlen energia kifejtés, amit két hét alatt az elnökség a rendezőséggel karöltve tett, tiszteletreméltó. Hogy illusztráljuk azt a buzgólkodást, mit a népnappely érdekében tett p. u. *Raith Antalné*, felemlítjük: már közelgett az elseje s bizony nem volt még minden rendben. Összegyűlt a rendező bizottság este 8 órakor a Hungária kávéház külön „termében”, (amely 10 embert sem tudott befogadni), hogy megbeszélje a függő kérdéseket. Természetesen zárt ajtók és ablakok mellett folyt a tanácskozás s az urak örült *füstölést* vittek véghez. Jó magunk csak nyeltük, nyeltük a füstöt egy darabig, de kénytelenek voltunk angolosan elvonulni s egy alkalmi tudósítónk táviratozta meg minden félórában a helyzetjelentést. P. u. 10 óra: az urak a sok beszédetől, de különösen a füsttől félkábultan „rendeznek”. *Raith alezredesné* kitünően állja a cigareta füstöt, illetőleg a gáztamadást. 12 óra. Az urak elkábultan, összetörve, „rendeznek”. *Raith alezredesné* kitart, mert külön patentirozott gázálarcot hozott magával. 12 óra 30 perc. Az „erős” férfiakat hordágyon vitték ki s nem lehetett megállapítani, hogy ilyen állapotban tényleg „rendeznek”-e még tovább. A „gyenge” nő frissen bogozta ki a rendezés esomóját, papírra vetette a határozatokat s könnyed léptekkel — kissé szánakozva az erős férfiakon — távozott.

Mondhatnánk még számtalan kedves epizódot, mely megtörtént minden védnökkel és rendezővel —

No mondom — a ruszlyi istenit az apádnak, majd adok én tenéked. Emberek tüzelnyi jobbról a ruszlyvár. Avval mán szólt is a puszka akar a tüzbalom minálunk búcsúkor. Még sikítást is lehetett hallani, aki annyit jelentett, hogy a lövés tanált. De osztán, hogy nagyon kezünk melegedni, mintha úgy vettem volna észre, hogy több az ellenség mind mink, hát kiattam a parancsolatot, hogy visszavonjani! Oszt elkeztünk vonjani, akár a vadkacsák ősz alkalmából. Hun én vótam elől, hun a többi hátúl. Jaj de sebesen szalattunk.

Lassan mán reggeledni is kezdett!

A bagó se szólt mán többet, csak a nap kezdett feltróbbalkozni a hegyre, de az is alvig birt, akarszak mink. De oszt mível mink előbb felértünk mind ő, hát megtettük az alázatos jelentést a századparancsnok urnak.

Ilyenfurmán: „Századparancsnok úr *Birgés József* honvéd a letalázatosabban jelenteném a következőköt: az este elindúttunk járörbe az ellenséghő, akikkel tanálkoztunk is oszt el is pusztítottuk őket. Aki ott vót az mind meghót, csak egy vót sebesült köztök, akit sikítányi is hallottunk.” — Nagyon köszönöm *Jóskabátya*. Derekassan viselte magát. Azonnal jelentem az ezredes urnak.

Most pegyig mennyenek a konyhára és früstüköljenek meg. Avval kezét szoritott mívelünk mindgyájunkval, oszt bekajbálta az eltörtfnteket telefonyon az ezredesnek. Alyig kezdek a früstükhő, mán szónak is, hogy *Birgés József* vitéz úr indúljni cakompakval az ezredes úrho. No mondom ebbül nagy dolog lesz. Avval becsuk-

tam a bietskám oszt indúltam ahova a parancsolat szóllott *Jó háromórai gyalogkoskodás* után elértem az ezredhő, ahul mán messziről kijabálták, hogy ez oszt a hátor ember. Aztán kigyűtt az ezredes úr. (De szép ruhája vót) Oszt elkezdett nekem beszélni, hogy házánkhoz való szempontból *mindentki meg köll gyilkoljni* aki csak hozzánk mer nyúlni. *Letutoljára* pedig a melylyemre akasztotta a m2-ásogyik osztályozású ezüsbűl készült katonai metályiát. Avval oszt eleresztettek. De alyig érek haza, mán is hí a századparancsnok úr. Bemének a dekungba, hát látom, hogy a századparancsnok úr egy fazékba kotorádzik egy villával; azután ki vesz egy darab húst oszt aszongya: „No ezt egye meg *Jóskabátya!*” — Ettem mán mámma köszönöm kérem. — Nem, ebből muszáj enni, ez nyúl hús. — Nyúl hús? — Az hát, amit maguk puskáztak le tennap écczaka a vögyben? — De kérem? — Ugyan ne sértőgyön meg *Jóskabátya*, ezt a nyulat most hozta a másogyik járör arról a helyről, ahun maguk az écczaka vótak. A metályiát visellye egjissigvel az *eredményes járörszolgálatért*. — Mint ha csak leforróztak volna.

Igazis: A házinyulakat az istállóból mentül hamarább pusztidd el, merd ha haza tanálok gyünni, egytül egyig bevagdosom őket a patakba. — Tisztellek és esőköllak kedves feleségem téged is, a kismalacokot is meg a *Jóskabagyereket* is.

Közli: *Zorkóczy József.*

nagy buzgalmuk közepette, de sajnos nincs elég papírunk s a tábori nyomdászok meg éppen őréséget állanak s ki nem tudnák szedni a kézirat tömeget.

Fenti okok miatt szintén nem hozhatjuk a rendezésben aktíven résztvevő hölgyek névsorát sem. Meg — őszintén — félünk, hogy ha egy-egy szép kislány nevét elhagynánk: kész volna a sértődöttség. De elmondhatjuk, hogy a hölgyek egyenként és összesen a legszebb és legszorgalmasabb képet nyújtottak. Az ő buzgalmuk, az ő fáradozásuk, az ő kedvességük egyik legsarkalatosabb ténye volt a *sikernek*. De csak nem hallgathatjuk el a tisztí rendező bizottság agítalását sem és ki kell emelnünk *Köröm* László századost, a rendező bizottság elnökét, kiknek páratlan szervező tehetségét nem tudjuk eléggé dicsérni és *Stadler* Dezső mérnök-hadnagyot, kire egyike a legnehezebb feladat hárult, t. i. az Árpád-tér benépesítése sátrakkal s általában a dekoratív munkálatok. Csak elismeréssel adózhatunk képességeinek és művészi ízlésének.

S íme a fáradság teljes sikert hozott. Elmondhatjuk egész bátran, hogy kevés ünnepélynek volt Besztercebányán oly erkölcsi és anyagi sikere, mint ennek. A teljesen tiszta jövedelem

20567-97 koronára

rúg. Ez összeg által majdnem kétszeresére emelkedett az ezred hadi özvegy és árva alapja

Felülfizetések és adományok.

Besztercebányai posztógyár r.-társ 1200 K, gróf Andrássy György hitbizománya Krasznaborka 1000 K, Kohn Ignác Losonc 1000 K, Radnay Farkas püspök, Múndes butargár r.-t. és özv. Löwy József 500—500 Kor., Dr. T. E. S. Béla 400 Kor., Br. Luzenszky Henriké, Besztercebányai gyufagyár r.-t., Kohn I. és Tsa, dr. Bárczy Emil és Kneser Béla 200—200 K, özv. Hill Ferenczné 150 K, Kőbányai polgári serfőző r.-társ., Rakottay György és Tsa Losonc, Breznóbánya város, dr. Hozacy hadnagy, dr. Török Béla, Gácsi gyapjú és szövetgyár, Zsolnai Ármin, Besztercebányai székeskáptalan, Sípeki Balás Lajos püspök Rozsnyó, báró Radvánszky Antal Budapest, Finka Sándor Zólyom, Bárczy Károly, Koritsánszky Gusztáv, Raith Antalné, Répási Mátyásné, Badányi Lajos, dr. Heritz Gyula, Renner Pál Keme Ignác és Löwy Ármin 100—100 K, Szász István 50 K, dr. Kostyalik Ferenc 60 K, Csesznák Gyula, Csesznák Gyuláné, Amann Arzén, Keresk-dők és iparosok egyesülete, Bodlánszky Győző főhadnagy Kassa, Sternlicht S., Salgótarjáni köszénbánya r.-t., Nádas Aladár, Sulyok Mór alezredes, Keppich Hermann, Kolner testvérek Málnapatak, dr. Benzúr Gyula, Hengermalom, Czárák József, Négyessy Dániel, Pikler Lajos és Jeszenszky Sándor 50—50 K, Puschmann Ignác és Sáfárn Gézáné 40—40 K, Köröm százados, Répánszky, Édeskúty Jenő Budapest, Rimamurány-salgótarjáni vasmű, Bolemann Lajos és dr. Nádas 30—30 K, Heksch Béla főhadnagy, Korsuch János Katalinhuta, Ritter főhadnagy, dr. Brouth Márton, Köszeghy Ödön alezredes, Pör Ervin, Neumann Ferenc, Lukács Géza főispán Rimaszombat, dr. Margots György, Muncs Lipót, Rosenauer Gyula, Bukovszky ügyvéd, dr. Heritz Vilmos, Ébner Jenőné, Bárczy Oszkár, Galambos Sándor, Gebauer József, Heritz Gyuláné úttán N. N., Engel József, Masztig főhadnagy, Burkovszky, és Kiss alezredes 20—20 K, Achim Mihályné és Seidl Rudolfné 19—19 K, Stoppel 18 K, br. Radvánszky Antalné 15 K, Gescheidt 14 K, Szalamin János, Rosenauer Vilmos, Szlabecius Gyula hadnagy, Knöpfler Károly Rimakokova,

Misky Aladár, Nyilas Géza, Ujhelyi Sándorné, Puschmann Ödön, Schwarz Erzsi, Rosenfeld Izidor, Hlinek Adolf, Wohlberg Samu, Faykiss Nándorné, Sándory Ferenczné és özv. Filláné 10—10 K, dr. Korányi 14 K, Dr. Szentiványi Géza 18 K, Kún főhadnagy 12 K, Dr. Kollár Kamil, Misik Erzsébet, Mátyássy Gábor, N. N., Rosenauer Lajos, Knuth Károlyné, Reinhardt Jánosné, Székely főhadagnyén, Dr. Schwarz orvos, Holesch Hugóné, Dr. Dienes Emil, Klímó Margit, Pikler Sándor, Hávor Imre, Wágner Eta, Pfeifer Hugó, Sikerte Mihály, Novák József, Kopácsy őrnagy, Tornaljay, Löwy Simon, Weisz Pál 10—10 K, Meszlényi főhadnagy, Pleifer 8—8 K, Löwy Adolf, Dr. Büchler ezredorvos 7—7 K, Toth Pál 4 K, Ujlaky tábori lelkész 6 K, Császárné, Polnisch Árpádné, Rassovszky József 4—4 K, Rothbar 5 K, Horn Károly 3 K, Barth Kálmán 2 K, Dr. Oravetz Ödönné 5 K, Ivankievicsné 3 K, Novák hadnagy 4 K, Kertész Imre 150 K, Nádas Jakab, Klobusiczky, Olajcsek, Gombos Pál 1—1 K, Niedermann János 3 K, N. N. 2 K, Kurka Pál, N. N. 1—1 K, Fleischer József 5 K, Kohn, N. N. N. N. 1—1 K, Szende 4 K, Kohn Ignác 6 K, Dubovitzky Jolán 5 K, Trautwein Ottó 750 K, Stádlerné 1 K, Pokorny Mici 3 K, Finka Béla 2 K, Zachar kir. ügyész 6 K, Császári Ducsi 5 K, Kutka N. 2 K, N. N. 150 K, Schwarz Lajos 6 K, özv. Moryné, Sekwary Blanka 1—1 K, Lirtner József 7 K, Fenyő N. 4 K, Telek Biba 8 K, Pap Gyuláné 2 K, Lederer Imre, Vass István, Krausz Endre, Wolk József tiszthelyettes 1—1 K, Válny Sándor, Ráska Gyula 4—4 K, Krizs Gyula 2 K, Altmann Lajos, Kneppó György, Alföldi Vidor 4—4 K, Dr. Bartha Jenőné, Tóth József 3—3 K, Alexy János 4 K, Reisz Gusztávné 7 K, Deák Jakab 250 K, Nagyotkó András 3 K, Végh Jenő 150 K, Konea Olga 150 K, Veszel János 2 K, Szloboda Pál 4 K, Pokorny Istvánné 3 K, Sexty Jenő, Fekete Győző, Fischl Dániel 1—1 K, N. N. 2 K, Bajzáth Lajos 5 K, Hrubec Pál, Dobis Andrásné, Káldor Mór 1—1 K, özv. Petrogalliné 5 K, Fischle N., Dr. Singer Nathán 2—2 K, Sztraka József 1 K, Stark Hubert 5 K, Engel József 4 K, Nievelt János 1 K, Furgyk N. 2, Seidner Dávid, Horn Keresztély 1—1 K, Mlynarik András 3 K, Róth Gusztáv 5 K, Schlauer József 2 K, Strausz Lipót 150 K, Lakatos tizedes, Hovejci örvetző, Löwy szakaszvezető 50—50 fillér.

Nagyobb természetbeni adományok érkeztek: Fake-reskdelmi R. T.-től, Hein Sámuel fűrés kezelőségétől, Steiner és Löwy cégtől és Fried Ignác vaskereskedőtől.

Ezenfelül sokan adományoztak még nyeresemény tárgyakat a sorsjátékhoz. Ezeket hely szűke miatt itt már fel nem sorolhatjuk.

Elszámolás

az 1917. évi július 1-én megtartott nyári ünnepély jövedelméről.

Összes bevétel	27436 K 93 f.
Összes kiadás	6868 K 96 f.
Tiszta jövedelem	20567 K 97 f.

A tiszta jövedelem részletezése:

Belépti díjak és felülfizetések 11924 K 11 f.
Trafik: bevétel 1936 K 39 f, kiadás 941 K 89 f, maradvány 994 K 50 f.
Confetti és játék: bevétel 1530 K 12 f, kiadás 989 K, maradvány 541 K 12 f.
Pezsgő: bevétel 1983 K 26 f, kiadás 922 K 80 f, maradvány 1060 K 46 f.

Lotto: 1669 K 87 f.
Sőkifli: bevétel 1027 K 58 f, kiadás 141 K 80 f,
 maradvány 885 K 78 f.
Labirintus: 224 K.
Virágsátor: 757 K 07 f.
Buffét: bevétel 1784 K 24 f, kiadás 1459 K 65 f,
 maradvány 324 K 59 f.
Cukrászda: bevétel 1321 K 70 f, kiadás 300 K,
 maradvány 1021 K 70 f.
Amerikai árverés: 194 K 35 f.
Tükörsorsolás: 170 K.
Telefén: 21 K.
Magyarok bejövetele: 22 K 62 f.
Csárda: bevétel 2091 K 50 f, kiadás 1463 K 32 f,
 maradvány 628 K 18 f.
Babasátor: 128 K 62 f. Összes maradvány 20567
 K 97 f.

Ezenfelül az ezred plakét, levelezőlap és újság eladásából 1000 korona folyt be, mely összegnek tiszta jövedelme ugyanezen célra fordítatik azonban külön belső elszámolás tárgyát képezi.

Kőröm László százados sk.,
 elnök

Kun Bertalan főhdgy sk., *Krausz Elemér* főhdgy sk.,
 ellenőr, penztárnok.

Ezen összeggel az ezred özevy- és árva-alapja
44516 K 78 f-re emelkedett.

Repeszdarabok.

Nem nem = és még egyszer nem egészen úgy volt, a hogy a múlt szombat olvastam a lap alapítását. Nem volt olyan egyszerű, ahogy sokak előtt látszik a dolog. Ha valaki esetleg kíváncsi rá, olvassa el ezt a néhány sort. Ha pedig nem érdekli, fordítson egyet!

Ugy-e most már egyedül vagyunk az érdeklődőkkel? Jöhet a történet! A vonalban való csavargásunk és közlésünk alkalmával találtam egy csendes kis rókaluyakat, mely a nagy tüzéségi lármától jól be volt biztosítva. Szinte arra a célra látszott épülni, hogy emberek, akiknek valamitől félni valójuk van, elbűjhasanak benne. Akik félre akarnak vonulni a világ szemé elől és nem szeretik, ha látják őket, csendben eltűnjenek. Valaki megemlítette, hogy újság szerkesztőségének lenne jó!

Hát ez volt tulajdonképpen megindítója a lapnak. Ezután mindig azon törtük a fejünket, hogy milyen lapot is csináljunk? Többféle eszme merült fel. Akadtak, akik napilapot, mások meg évenként egyszer megjelenő lapot akartak. Végre, hogy a kettő között a közeputat válasszuk, elhatároztuk azt, hogy a lap kéthetenként fog megjelenni. Hogy mennyire voltunk az után kellett nézni, hogy a legfontosabb és legszükségesebb dolgokat beszerezzük. Összegyűltünk ennek a dolognak megbeszélésére. Kell egy szekrény! Egy ember kiküldetett, hogy ezt szerezzé be! Másnap tényleg ott volt a szekrény a dekungban. Hogy ajtaja nem volt — az mellékes. Igaz, azt a könnyenűségünket, hogy ajtót nem tettünk rá — megbántuk, mert amikor beszereztük a szerkesztőségi snapszot, egyik napról a másikra csak

úgy — éltünk. Az üvegek teljesen kiszáradtak. Közfelkiáltással megállapítottuk, hogy a küldőnc itta meg. De azért néhány napig senki sem merde felemlíteni a snapszot s nagyon gyanús szemmel méregettük végig egy-szást.

Egy tüzéségi megfigyelő helyen láttunk egy iróasztalt, mely most emelvényül szolgált. Elvittük . . . És ilyenformán szereztük be az összes kellékeket . . .

Gyönyörűen éltünk néhány hétig. Azonban egy napon, mikor valamelyikünket megszállta a lelkiismeret-furdalás, felvetette azt az eszmét, hogy ha már szerkesztőség és kiadóhivatal van, legyen egy újság is, hiszen utóvégre egy szerkesztőségben dukál egy újság is. Vége lett a paradicsomi állapotnak. Dolgozni kellett, tényleg csinálni kellett valamit. Mentünk kunyorálni papírost. Kaptunk. Ez volt az első s talán egyetlen sikere a szerkesztőségnek.

Ezután jöttek a verekedések, jöttek a vitatkozások. Mindenki azt akarta, hogy csak a tizedik számba írjon (számítva arra, hogy akkorra talán már béke lesz és nincs szükség cikkekre.) Nagy fáradság után sikerült az első számba való anyagot összehozni . . .

Hanem ez még nem elég. A lapnak jönnie kell továbbra is. hiszen az van ráírva, hogy „megjelenik kéthetenként”. De hogy ezt tényleg keresztül lehessen vinni, kérjük, ha valakinek valami írása, vagy valami pletykája, harctéri tréfája van, forduljon bizalommal a „Repeszdarabok” vezetőjéhez, esetleg az otthoni megbízott-hoz, akit könnyű megtalálni, csak a legrosszabb nyelvű tagját kell keresni az otthoni tisztikarnak. Bizonytalán megtalálja mindenki.

Es még egy szerény kérés az előjáróinkhoz. A rovat és a lap érdekében alázatosan kérjük, hogy ne méltóztassanak elszomorítani minket, mert akkor vége a jókedvnek. S a rovat még rosszabb lesz, mint most — Ha ugyan lehet — még rosszabb!

*

Jelenet az utcán a világháború harmadik esztendejében. (Szereplők: Első hadnagy — hosszú vékony ember; gallériján a pattantyús jelvény. — Második hadnagy — jobblábalával kaszál. Mindkettő sarkantyút visel.)

Első hadnagy: (képeből kikelve) Hallottad a legújabb hírt? Né hát ez rémes! Már az embert élni sem hagyják!

Második hadnagy: Mi az, talán felemelték az étkezde díját? Nagy frontátörés a délkeleti vonalon? Új üstökös jelent meg? Nem lesz augusztusban előléptetés? Nem kapunk készütségi pótdíjat? Drágább lett a trafik?

Első: Egyik sem

Második: Ujabb kormányválság? Trónváltozás? Szólj már mi az?

Első: Azt az egyet mondhatom, hogy igazán nem érdemes az embernek kötelességet pontosan és lelkiismeretesen teljesíteni! Minden rendelet csak a szegény tartalékos és népfelkelő tisztakat nyomorítja. Az embert mindig csak ütik, bántják. Igazán nincs a világnak elhagyottabb és mostohább népfaja mint a hadnagy. Nem elég az, hogy csupán egy csillagja van. Nem elég, hogy a pötszázadnál napostisztnek kell lennie. Nem elég, hogy az étkezde a díjat előre vonják le. Ehez jönnek még ezek . . . De a leszerelés után le is teszem ezt az uniformist. S csak akkor fogom felvenni, ha kényszerítenek rá. A kintintéseimet sem fogom viselni. (Rámutat a 1912—13-iki mozgósítási ke-

resztre.) Le fogom tagadni, hogy hadnagy voltam a honvédségnél . . .

Második: hanem azt fogod mondani, hogy — főhadnagy!

Első: Nem és százszor nem! Letagadok minden közösséget velük

Második: De felelj mi az? Nem kaptál külön meghívót a nyári ünnepélyre? Nem várt diadalkapu? Nem fogadott fehér ruhás lányküldöttség? Beszélj!

Első: Jól van, beszéltek. Pedig nem érdemled meg, hogy megmondjam előre. De nem hagylak annyi ideig kinlódni! (Súgva.) Nem szabad sarkantyút viselni csak azoknak, akiket megillet.

Második: Elsápad, behűnyt szemmel hátratántorodik. Szempillája alól két nehéz könyesepp gördül végig arcán . . . le . . . le az aranycsillagra . . .

— Majd egymást támogatva lassan megindulnak. Sarkantyújuk halkán, lemondóan peng . . . *Dongó.*

Hírek.

Személyi hírek. *Schäffer* József főhadnagy kerületi rendeletre a 70. honvéd gyaloghadosztály kiképzési csoportjához lett áthelyezve. — *Walló* Tivadar és *Schmidt* Sándor hadnagy a kórházból, *Pásztor* Gyula főhadnagy a somorjai őrszázalójtól a pótzászlóaljhoz vonult be. — *Rozim* József hadnagyot a pótzászlóaljtól a kassai katonai rendőrséghez osztották be szolgálattételre. — *Strelinger* Alfréd e. ü. zászlós (beosztva a 39-ik hadosztály lovassághoz) 14 napi szabadságra ment

Kinevezés. *Polecz* Dezső főhadnagyot századosá nevezte ki a király. *Polecz* százados betegent tért vissza a harc térről a pótzászlóaljhoz, jelenleg Szliács fürdőn egészségügyi szabadságon van — *Czelder* Gyula, *Csernok* Jenő, *Legendi* Jenő, *Foltányi* Béla, *Srók* Szilárd ezredbeli hadapródjelöltek és *Bussa* István, *Bábel* Andor a 313. honv. gyal. ezredhez beosztott hadapródjelöltek tartalékos zászlósokká nevezettek ki. Gratulálunk!

Kitüntetés. A m. kir. 314. honv. gy. ezred parancsnoksága *Tóth* Márton bercelei illetőségű őrzetetőt és *Czaban* Mihály felsőpokorai illet. szakaszvezetőt a bronz vitézségi éremmel tüntette ki. — A m. kir. 300. honv. gy. ezred parancsnoksága *Nándori* Jakab népf. tizedest a II. o. ezüst vitézségi éremmel tüntette ki. — A m. kir. 313. honv. gy. ezred parancsnoksága *Kluka* János losonci ill. népf. tizedest és *Szresen* György zolyomnémeti ill. újoncot bronz vitézségi éremmel tüntette ki.

Előléptetés. *Feldmayer* Ágoston elő. önkéntes őrzetetővé, *Jónás* Ernő szakaszvezető ez. őrmesterré, *Vitéz* György őrzetető ez. tizedessé, *Kruis* Ferencz tizedes ez. szakaszvezetővé, *Bodony* József honvéd őrzetetővé, *Urbán* János és *Kristóf* Zsigmond n. újoncok ezimz. őrzetetőkké, *Ziegel* Abraham népf. szakaszvezető őrmesterré, *Boros* István népf. cím. tizedessé, *Szlatanay* István őrzetető cím. tizedessé, *Hugyez* János elő. önk. őrzetető tizedessé léptetett elő.

Sorsjáték eredménye. A f. hó 1-én megtartott népünnepély alkalmából rendezett sorsjátéknál, alábbi sorsjegyszámokra eső nyeremények a történelmi osztály helyiségében (honvéd laktanya) f. hó 25-ig naponta d. e.-t 9—11 óra között átvehetők:

1989, 2148, 1417, 202, 2952, 2231, 6, 2408, 2490, 1602, 873, 471, 383, 2179, 1833, 2629, 1659, 2383, 295, 2418, 1667, 2538, 1076, 2236, 2999, 2507, 3206, 2021, 933, 101, 3102, 3146, 2696, 2580, 107, 2699, 2527, 2649, 3055, 2894, 1007, 3154.

Bölcsesség. Egy pletyka kering *B.* hadnagyról. Azt mondják a rossz nyelvek, hogy *ritkán szól, de akkor azt mondja: bank.* Multkoriban is forgalomba hozott kártyázás közben egy pénznemet s ráfogta, hogy az új *négy koronás* igaz, mindenki 1 koronásnak nézte, de azután ő megadta a felvilágosítást: — „hármát hozok.“

Arató menetszázad útbaíndítása. A pótzászlóaljtól eddig már 6 arató század indult útba. Az 1-ső aratószázad Szécsény székhelyre Munka Sándor hadnagy parancsnoksága alatt (beosztott alantos Szerdahelyi Jenő zls); a 2-ik aratószázad Szügy községbe Szutórisz Károly hdgy parancsnoksága alatt (beosztott alantos Vincze Imre zls); a 3-dik aratószázad Besztercebánya székhelyre Spindler Henrik főhdgy parancsnoksága alatt (beosztott alantos Számel Dániel zls); a 4-ik aratószázad Benedek Gyula főhdgy parancsnoksága alatt Szécsénybe, az 5-ik aratómenet Zolyom székhelyre Füzessy Árpád hdgy parancsnoksága alatt (beosztott alantos Gembeiczky Géza zls); a 6-ik aratószázad Medriczky Emil hadnagy parancsnoksága alatt Losoncz székhelyre indult útba.

A nagyothalló. S . . . hadnagy egy megbeszélés után, mikor annyi mindent elintézt és megbeszél az ünnepélyt rendező bizottság, hogy már senki sem tudta azt megmondani, hogy fiú-e vagy lány. — a főpincér kérdésére: Mi volt? felel:

— Egy szelet fagyalt!

— Kilencven . . .

— Mennyi?

— Kilencven fillér kérem! . . .

— Hány?

— Tíz fillér híján egy korona! . . .

Nem hallom! . . . s baltenyérrel távozást int.

A pincér hosszú orral gyorsan eltűnik . . .

Szabadságon vannak: *Máriássy* Lajos és *Szent-istványi* Elek Dezső főhadnagyk, *Erdős* Károly, *Tittel* Zoltán, *Filkor* Pál, *Eissauer* József, *Hupka* Viktor és *Zorkóczy* Miklós hadnagyk, *Bubelinyi* Samu, *Weisz* Miksa, *Kuchár* János, *Bueskó* Sándor, *Rummler* Gusztáv, *Zoltán* János és *Luncz* Sebestyén zászlósok.

A németnyelv tudósa. Egy vasuti kocsiiban a felszálló honvéd hadnagy nem talál helyet Csupán egy lenne, de abban a fiúkében egy közös alezredek is ül. A hadnagy nem szeret olyan kocsiiban ülni, ahol kissé feszélyezve érezné magát a farsaság miatt. Végre győz feletté a kényszerűség s előbb jól megfontolva, miképp szólítsa az alezredest németül: egy felfaláló biztonsággal benyit és szabályszerűen meghajtva magát, bemutatkozik:

— Herr Untertausender, stelt sich . . .

Kitüntetés járőr szolgálatért. *Kocz* Lajos 8. századbeli őrzetető (szül. helye Kálló Nógrád m.) múlt hó 27-én, *Sasi* István (szül. helye Tószeg Pest vm.) és *Szlezák* Pál (szül. helye Erdőbádony Zolyom vm.) 8. századbeli honvédekből álló járőrrel egy orosz járőr

megtámadva annak 1 halott és 1 sebesült veszteséget okozva visszavonulásra kényszerítette. A parancsnok a hadosztály által a 2 oszt. ezüst, a járőr két másik embere pedig az ezredparancsnokság által a bronz vitézségi éremmel táviratilag lett kitüntetve. A két honvéd 18 éves fiatal fiú s mindkettő nemrégén van kint első ízben a harcra.

Július 7-iki vezérkari jelentés a szokásos hivatalos hangtól eltérőleg szinte csodálattal említette meg a 308, 309, 310. honvéd gy. ezredek hősiességét. Azért esik jól különösen nekünk ez a meleghangú elismerés, mert ezen ezrekben nagyon sok 16-os van. Itt van többek között *Zachar Pál* őrnagy is, *ami Pali bácsink*.

Sz. mélyi hír. Megérkezett H. . . . hadnagy a Zita honvéd helyőrségi kórházból, ahol bajának megállapítása végett volt. Még nem tudjuk hivatalosan az eredményt, de a rossz nyelvek -- amik szép számmal vannak -- azt rebesgetik, hogy féloldali bécsavarodása van az emeleten. Gyógymód: naponta 40 korsó sör. Használat után kifizetendő.

Kantín felállítás. Az ezred segély alap gyarapítása céljából az ezred útközveti vonalánál kantín felállítása van tervbe véve. E helyes eszme megvalósítása igazán fontos szükségesség, mert úgy a legénység, mint a tisztakar legfontosabb közszükségleti cikkekhez könnyen hozzájuthat, s a vásárlással -- automaticae -- növelik az ezred jótékonyági alapját.

A tudós őrmester. Egy őrmester felszólítja a kávéházban ülő rendfokozat nélküli honvédeket hogy mutassák kimaradási engedélyüket. Egyik, egy -- az idő vasfoga és a sok használat által sárgára kapott -- régi engedélyt mutat fel s remegve adja oda az őrmesternek, aki megfordítva tartotta kezdi olvasni. A honvéd alázattal jegyzi meg, hogy az engedélyt fordítva tartja. Az őrmester teljes szigorral förmed rá:

— A jó őrmesternek így is kell tudni.

A 16-osok dicsőítése. Megjelent az Osztrák-Magyar Hadi Értesítő jubiláris száma. E vaskos kötetben elragadó csodálkozással ír dr. Funder Frigyes hírlapíró a 39-ik honvéd hadosztály hősiességéről. Mondhatjuk, hogy osztrák ember tollából ritkán olvashatunk ilyen elfogulatlan szavakat. Hogy kiemeljünk néhány mondatot, idézzük: „A magyar honvéd a világ egyik legjobb katonája. A honvédek a szilaj rohamot szeretik. Úgy a védelmi harcban, mint a támadásban egyaránt páratlanul állják meg helyüket. Hogy a honvédek véderőnk páncélszervezetében tüzzel-vassal kipróbált *legszilárdabb tagnak bizonyultak*, az a monarchiára nézve a *világhírből egyik legértékesebb tapasztalata*”.

Hadikölcsön jegyzés eddigi eredménye. Az ezrednél eddig jegyzett hadikölcsön eredmény 87,750 K. A jegyzés állandóan folyamatban van s az előreláthatólag a 100,000 koronát jóval meg fogja haladni.

Szerkesztői üzenetek.

Cs. G. szdos. Hála, hála a küldeményért. Csak arra kérjük, hogy soha se feledkezzék meg rólunk. A nyári ünnepély fényképsorozatot elküldjük. — **Nyílt rovat.** (310 h. y. ezr.) Csak itt adhatjuk közre. Mint hírlék, ezredünkben egy antialkoholista egylet alakult melynek már eddig is számos tisztja van. (E hír valódiságáért tényleg nem vállalhatunk a felelősséget Szerk.) **G. Jolánka.** Veszverés. Kezeit csókoljuk Vigyázzon az egészségére, mert betegem nem lehet agítálni a lap érdekében. — **F. K.** Lehetetlen. Ne tévessze össze a humort a drasztikummal, mert ez a kettő legalább is oly távol áll egy-

mástól, mint az ön pennája az irnitudástól. — **J. F. hadnagy.** Hogyne. Ha mértékünket megüti, nagyon szívesen közöljük. — **Z. K. Rozsnyó.** Csak agítálon tovább is ily eredménnyel — köszönet érte. — **H. K. Fiókszerkesztőség.** Kimentünk volna már régen agítani, de sajnos a gazdaszítstünk csak nagynehezen utal ki kocsi. Most meggyőrjük véglegesen és okvetlen felkeressük. — **F. F. Nagyröcze.** Örülünk, hogy tetszik a lap, kérjük minél szélesebb körben terjessze. — **Több érdeklődő.** E számban nem leplezhetjük le, mert pennájával kiszúrná szemünket Dühében állandóan egy kérvényt dörgöl elénk, úgy, hogy nemsokára kénytelenek leszünk fegyveres őrsgéget állítani asztalaink köré. Kérvénynek kb-i tartalma a következő: Mióta az ujság megindult, a Repeszdarabok rovatvezetője teljesen megkapaszkodott. Kedvét elvesztette és komolyan aggódunk szellemi épségeért. Nem szól senkihez s ha kérdezzük: «mi bajod?» azzal felel: «nem tudsz egy jobb viccet?» Azon alázatos kérréssel fordulunk a jószívű emberbarátokhoz, hogy mentsenek meg egy embert és minél több tréfát, pletykát küldjenek a szerkesztőségnek. Mert így nem állunk jót azért, hogy az illető természetes halállal mulik ki ebből az *ujságból*. Valaki leüti a rossz viccért. — **K. Irénke Besztercebánya.** Tarcája — sajnos nem üti meg mértékünket. Nem közölhető.

Aki hadbavonult hozzátartozójáról

apjáról,
fiáról,
testvéréről

hírt, felvilágosítást akar szerezni az ízesen elő

„A 16-os honvéd“-re

Előfizetési ár: egy évre . . . 4 K 80 fill.

fél évre . . . 2 „ 40 „

negyed évre 1 „ 20 „

Szerkesztőség és kiadóhivatal Táborig posta 425.

Fiók szerkesztőség és kiadó hivatal Besztercebánya, ahová a lapnak szánt közlemények és előfizetési díjak küldendők. ○ ○

Felelős szerkesztő: KUN BERCI.

Felhívás termény- és anyagjárandóság biztosítására. A Besztercebányán elhelyezett honvéd és népfelkelő csapatok kenyér, széna, alom- és ágyszalma, valamint tűzifa és szén szükségletének 1917. évi szeptember hó 1 től 1918. évi augusztus hó 31-ig terjedő egy évi biztosítása céljából árlejtés hirdettek ki. A körülbelüli évi szükséglet:

Felsütésnél lisztmennyiség	3000 mmázsa
Széna	1000 „
Alomszalma	600 „
Ágyszalma	10000 „
Tűzifa	4000 köbméter
Szén	18000 mmázsa

Az ajánlatok augusztus hó 1-éig a kassai honvédkertületi hadbiztosság címére (Kassa, Tordási-út 3.) posta útján küldendők be.

A részletes feltételek, valamint ajánlat-minta a besztercebányai honvéd gazdasági hivatalnál rendelkezésre állanak, ahol bővebb felvilágosítás is szerezhető.

CZÁRÁK JÓZSEF
HUNGÁRIA KÁVÉHÁZA
BESZTERCZEBÁNYA.

Beszterczebányai Kereskedelmi Bank Részvénytársaság.

Beszterczebánya, Bethlen Gábor-utca 5. szám.

Elfogad betéteket könyvecskére és folyószámlára (A kamatláb állandó jellegű betéteknél 3-6) netto.

Leszámítol váltókat és sorsolt értékpapírokat a legjutányosabb kamatláb mellett.

Vesz és elad mindennemű, tőzsdén jegyzett értékpapírt.

Jelzálogkölcshöz nyújt.

STEINER és LÖWY
BESZTERCZEBÁNYA

Gyümölcs-likőr lepárlás- és rum-gyár.

Borovicska-, szilvórium-, borseprű- és baraczkpálinka nagyfőzde.

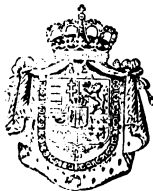
Dacára a rém drága deszka áraknak ajánl jutányos áron **sajátkészítményű koporsókat** — dús választékban, valamint **műkoszorút** és az összes temetkezéshez szükséges cikkeket.

Koritsánszky Gusztáv
Radvány, (Zólyom megye.)

MACHOLDF. KÖNYVNYOMDÁJA, KÖNYV ÉS PAPIRKERESKEDÉSE
BESZTERCZEBÁNYA TELEFON: NYOMDAI: 68.
BETHLEN GÁBOR U. 18. KÖNYVKERESKEDÉS: 106.

Telefon 67. szám.

Ő es. és kir. Fensége József Főherceg Udvari szállítója.

MULICZKY ISTVÁN

SZIJGYÁRTÓ ÉS NYERGES
BESZTERCZEBÁNYA.

Készít:

Lőszerszámokat, nyereg felszereléseket és a hadsereg részére szükséges mindennemű börtökcikkeket

Beszterczebányai

első magyar

gyümölcslepárlás

Likörkülönlegességek és Rumgyár gőzerőre, Szilvórium-, Törköly-, Borovicska-, Seprű- és Barackfőzde, Cognaclepárlás, Gyümölcs-szőrpök és Gyümölcsborsajtoló hidraulikus üzemmel ajánlja kedveltségnek örvendő gyártmányait.

HADIEMLEKTÁRGYAK, JELVÉNYEK ÉKSZEREK GYÁRTÁSA ÉS ELADÁSA

LÖCSEY FERENC és TSA BUDAPEST,
IV. Váci-utca 51. sz.
Számos ezred szállítója; előnyös árak.

FREIWIRTH MÓR KORONA KÁVÉHÁZA
— ÉS SZÁLLODÁJA
BESZTERCZEBÁNYÁN.

A tizenhatos (16) tiszték találkozó helye.
Kitünő kiszolgálás. — Estéknént cigányzene.

Beszterczebányai Első Magyar Posztó- és Gyapjuáru-gyár Részvénytársaság Beszterczebányán.

GYÁRT: Egyenruha posztót, szövetet, takarókat, pokrócokat és halinát stb.